కె.ఎస్. రషీద్ మరియు కొడుకు
వర్సెస్
ఆదాయపు పన్ను విచారణ కమిషన్ మొదలైనవి.
(కనెక్ట్ అప్పీళ్లతో)

[మెహర్ చంద్ మహాజన్‌సి.జె., ముఖర్జీ, ఎస్.ఆర్.దాస్, వివియన్ బోస్ మరియు గులాం హసన్ న్యాయమూర్తులు]

భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 226 – పంజాబ్ హైకోర్టు అధికార పరిధి ఢిల్లీలో ఉన్న ఆదాయపు పన్ను ఇన్వెస్టిగేషన్ కమీషన్‌కు రిట్‌లు జారీ చేయడానికి–ఆర్టికల్ 226–విచక్షణతో కూడిన– ఆదాయంపై–పన్ను (ఇన్వెస్టిగేషన్ కమిషన్) (యాక్ట్XXX ఆఫ్ 1947), సెక్షన్లు 5 మరియు 8 (5).

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం ఢిల్లీలో ఉన్న ఆదాయపు పన్ను దర్యాప్తు కమిషన్‌కు రిట్ జారీ చేసే అధికార పరిధి పంజాబ్ హైకోర్టుకు ఉంది.మరియు ఆదాయపు పన్ను (ఇన్వెస్టిగేషన్ కమిషన్) చట్టం, 1947లోని 5 కింద పిటిషనర్ కేసును దర్యాప్తు చేయడం ,అయితే పిటిషనర్లు యు.పి.లో మదింపుదారులు. రాష్ట్రం మరియు వాటి అసలు మదింపులను ఆ రాష్ట్ర ఆదాయపు పన్ను అధికారులు తయారు చేశారు.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 అన్ని హైకోర్టులకు మునుపెన్నడూ లేని రిట్‌లను జారీ చేసే విషయంలో కొత్త మరియు చాలా విస్తృత అధికారాలను అందిస్తుంది.ఒక హైకోర్టు అటువంటి అధికారాలను వినియోగించుకోవడంపై కేవలం రెండు పరిమితులు మాత్రమే ఉన్నాయి ;ఒకటి, అధికారాన్ని "అది అధికార పరిధిని ఉపయోగించే భూభాగాల అంతటా" ఉపయోగించాలి , అంటే, కోర్టు జారీ చేసిన రిట్‌లు దాని అధికార పరిధికి లోబడి ఉన్న భూభాగాలను దాటి అమలు చేయలేవు. మరొకటి ఏమిటంటే, హైకోర్టు రిట్‌లను జారీ చేయడానికి అధికారం పొందిన వ్యక్తి లేదా అధికారం తప్పనిసరిగా "ఆ భూభాగాల్లోనే ఉండాలి" మరియు వారు ఆ భూభాగాల్లో నివాసం లేదా స్థానం ద్వారా దాని అధికార పరిధికి అనుగుణంగా ఉండాలని ఇది సూచిస్తుంది.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226లో అందించబడిన పరిహారం విచక్షణతో కూడుకున్నది మరియు బాధిత పక్షానికి మరెక్కడైనా తగిన లేదా తగిన ఉపశమనం లభిస్తుందని సంతృప్తి చెందినట్లయితే ఏదైనా రిట్‌ను మంజూరు చేయడానికి నిరాకరించే విచక్షణాధికారం హైకోర్టుకు ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది.

ర్యోట్స్ యొక్క గారబంధో V జమీందార్ యొక్క పర్లాకిమీడి (70 I.A. 129) మరియు ఎన్నికల సంఘం V సాకా వెంకట సుబ్బారావు [1953]S.C.R. 1144 సూచించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్స్ 1952 నం.118 నుండి 121 వరకు.

(ఆగస్టు 10 , 1950 నాటి జడ్జిమెంట్ అండ్ ఆర్డర్ నుండి భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133(1) (సి) కింద అప్పీలు ,హైకోర్ట్ ఆఫ్ జ్యుడికేచర్ , పంజాబ్ వద్ద సిమ్లా (ఖోస్లా మరియు కపూర్ JJ.)1950లో పౌర Miscellaneous సంఖ్యలు.256, 260, 261 మరియు 262లో).

డా. బక్షి టేక్ చంద్ (T.N. సేథి, అతనితో) అప్పీలుదారులకు.

ఎం.సి. సెతల్వాద్ , భారతదేశానికి అటార్నీ-జనరల్ (పోరస్ ఎ. మెహతా , అతనితో) ప్రతివాదులు.

1954. జనవరి, 22. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

ముఖర్జీ జె. – రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133(1) (c) ప్రకారం పంజాబ్ హైకోర్టు మంజూరు చేసిన సర్టిఫికేట్‌పై మా ముందుకు వచ్చిన ఈ నాలుగు ఏకీకృత అప్పీళ్లు , డివిజన్ బెంచ్ యొక్క ఒక ఉమ్మడి తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా నిర్దేశించబడ్డాయి. న్యాయస్థానం 1950 ఆగస్టు 10వ తేదీ నాటిది , దీని ద్వారా Learned న్యాయమూర్తులు నాలుగు సారూప్య పిటిషన్లను తోసిపుచ్చారు ,రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 మరియు 227 కింద రిలీఫ్‌లను క్లెయిమ్ చేస్తూ వివిధ అప్పిలెంట్ల తరపున సమర్పించారు , 1947 చట్టం XXX కింద వారిపై ప్రారంభమైన కొన్ని ఆదాయ-పన్ను దర్యాప్తు ప్రక్రియలకు సంబంధించి. K.S.రషీద్ & సన్ పేరు మరియు శైలితో వ్యాపారాన్ని కొనసాగించే భాగస్వామ్య సంస్థ 5 మే, 1934న ప్రారంభించబడింది, K.S.రషీద్ అహ్మద్, సయీద్ అహ్మద్, అతని కుమారుడు మరియు శ్రీమతి. జాఫర్ మహమ్మద్ , అతని తల్లి.శ్రీమతి జాఫర్ ముహమ్మద్ జనవరి 7 , 1946న మరణించారు మరియు ఆమె మరణం ఫలితంగా భాగస్వామ్యం రద్దు చేయబడింది.వెంటనే మరుసటి రోజు , అంటే జనవరి 8 , 1946న అదే పేరుతో కొత్త సంస్థ ప్రారంభించబడింది.అసలు సంస్థ యొక్క జీవించి ఉన్న ఇద్దరు భాగస్వాములు మరియు మూడవ భాగస్వామిగా K.S.రషీద్ కుమార్తె సయీదా బేగం.డిసెంబరు 31, 1947న, కేంద్ర ప్రభుత్వం ఈ సంస్థ యొక్క కేసులను , అలాగే దీనిని ఏర్పాటు చేసిన వ్యక్తుల కేసులను, 1947 చట్టం XXXలోని సెక్షన్ 5 కింద విచారణ మరియు నివేదిక కోసం ఆదాయపు పన్ను దర్యాప్తు కమిషన్‌కు సూచించింది , బహుశా ఈ కేసుల్లో ఆదాయపు పన్ను చెల్లింపులో గణనీయమైన ఎగవేత జరిగినట్లు పేర్కొంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 5(4) (3) కింద నియమించబడిన అధీకృత అధికారి , ఈ అప్పీళ్లన్నింటిలో ప్రతివాది నం.2గా ఉన్నారు ,తగిన సమయంలో ఈ కేసుల్లో దర్యాప్తు

ప్రారంభించబడింది మరియు అప్పీలుదారుల ఫిర్యాదు ఏమిటంటే, చట్టంలోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా, అతను తన పరిశోధనలను 31 మార్చి , 1943 తర్వాత కాలానికి పొడిగించాడు , అప్పటి వరకు అన్నింటిలో ఆదాయపు పన్ను మదింపు ఈ కేసులు పూర్తయ్యాయి. ఏప్రిల్ 8, 1949న అధీకృత అధికారికి ఈ ఫిర్యాదుతో కూడిన వినతిపత్రం సమర్పించబడింది.కానీ కమిషన్ ఈ విషయంలో చట్టాన్ని త్వరగా మార్చాలని ఆశిస్తున్నందున, పిటిషన్‌పై ఎటువంటి ఉత్తర్వు జారీ కాలేదు.జూలై 5 , 1949 నాటి ఆర్డినెన్స్ ద్వారా చట్టం సవరించబడింది , అయితే అప్పీలుదారులు ఇప్పటికీ సవరణ దాని ఆపరేషన్‌లో పునరాలోచనలో లేదని వాదించారు లేదా అధీకృత అధికారి తన విచారణను 31 మార్చి , 1943 తర్వాత కొనసాగించడానికి వీలు కల్పించలేదు. అయితే నిరసనతో ఖాతా పుస్తకాలను అధికారికి చూపించారు.1949 సెప్టెంబరు 17న , మూడు దరఖాస్తులు కమీషన్ ముందు దాఖలయ్యాయి , శ్రీమతి జాఫర్ ముహమ్మద్ వ్యవహారాలకు సంబంధించి, ఆమె అప్పటికే చనిపోయినందున ఆమెకు సంబంధించి ఎటువంటి విచారణ జరగలేదని పేర్కొంది ;రెండవది సయీదా బేగం యొక్క వ్యవహారాలకు సంబంధించి, ఆమె కొత్త భాగస్వామి కావడం మరియు ఇంతకు ముందు అంచనా వేయబడకపోవడం , కమిషన్ అధికార పరిధికి లోబడి ఉండదు ;మూడవ దరఖాస్తు ప్రకారం , జనవరి 8 , 1946న ఉనికిలోకి వచ్చిన కొత్త సంస్థ , చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం దాని వ్యవహారాలను అస్సలు విచారించకూడదు.ఆ తర్వాత, జూన్, 1950లో, అప్పీలుదారుల తరపున పంజాబ్ హైకోర్టులో నాలుగు ఇతర పిటిషన్లు (C.M. కేసులు నం.259 నుండి 262 1950 వరకు) దాఖలు చేయబడ్డాయి ,మరియు అందులో చేసిన ప్రార్థనలు మూడు రెట్లు ఉంటాయి. కమీషన్‌కు నిషేధం యొక్క రిట్ జారీ చేయబడుతుందని మరియు మొదటి స్థానంలో ప్రార్థించబడింది1947 XXX చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం కమిషన్‌కు సూచించబడిన కేసుల దర్యాప్తును కొనసాగించవద్దని అధీకృత అధికారి వారిని ఆదేశించారు. రెండవ ప్రార్థన ఇప్పటికే ప్రారంభమైన ప్రొసీడింగ్‌లను రద్దు చేయడం కోసం సర్టియోరారీ (*certiorari*) స్వభావం గల రిట్ కోసం. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 277 ప్రకారం కమిషన్ ముందు ఉన్న ప్రొసీడింగ్‌లను సవరించవచ్చు అనేది మూడవ మరియు ప్రత్యామ్నాయ వాదన. ఈ పిటిషన్లపై , 1950 జూలై 25న నియమాలు జారీ చేయబడ్డాయి.దర్యాప్తు కమిషన్ నుండి నివేదిక కోరిన తర్వాత. ఈ పిటిషన్‌లను ప్రతిఘటించిన ప్రతివాదుల తరపున , పిటిషనర్ల దావాకు సంబంధించి కొన్ని ప్రాథమిక అంశాలు లేవనెత్తబడ్డాయి. పిటిషనర్లు U.P.కి చెందిన మదింపుదారులైనందున , వారి మదింపులను ఆ రాష్ట్ర ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ చేయవలసి ఉంటుందని మరియు ఇన్వెస్టిగేషన్ కమిషన్ స్థానం ఢిల్లీలో ఉన్నందున రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం రిట్‌లను జారీ చేసే అధికారాన్ని పంజాబ్ హైకోర్టుకు

అందించదు.రెండవ అభ్యంతరం ఏమిటంటే, చట్టం కూడా కొత్త హక్కులు మరియు బాధ్యతలను సృష్టించే ప్రత్యేక స్వభావం ,ఏదైనా ఉల్లంఘన కోసం చట్టంలో అందించబడిన పరిష్కారాలు లేదాదాని ఉల్లంఘన మాత్రమే బాధిత పక్షాలు అనుసరించగల పరిష్కారాలు మరియు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 లేదా 227 పిటిషనర్లకు అందుబాటులో ఉండవు. 1947 XXX చట్టంలోని సెక్షన్‌లు 5(3) మరియు 9 కారణంగా పిటిషనర్లకు కోర్టు ఉపశమనం కలిగించలేకపోయింది.ఈ వివాదాలు పిటిషన్లను విచారించిన న్యాయమూర్తుల నుండి అనుకూలంగా ఉన్నాయి మరియులేవనెత్తిన మూడవ అంశంపై వారు ఎటువంటి తుది అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయనప్పటికీ , పైన పేర్కొన్న మొదటి రెండు కారణాలతో వారు పిటిషనర్ల దరఖాస్తులను తోసిపుచ్చారు. ఈ తొలగింపు ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ప్రస్తుత అప్పీళ్లను ఈ కోర్టుకు తీసుకువెళ్లారు మరియు డాక్టర్ టేక్ చంద్ ,అప్పీలుదారుల తరపున హాజరైన వారు రెండు అంశాలపై హైకోర్టు నిర్ణయానికి సంబంధించిన న్యాయబద్ధతను దెబ్బతీశారు.

మొదటి అంశానికి సంబంధించినంతవరకు , ఈ కేసులలో ***సర్టియోరరీ(certiorari)***లేదా నిషేధం యొక్క రిట్‌లను జారీ చేయడానికి పంజాబ్ హైకోర్టు యొక్క అధికార పరిధికి సంబంధించిన ప్రశ్నకు సంబంధించినది , ***ర్యోట్స్ ఆఫ్ గారబంధో V జమీందార్‌పర్లాకిమీడిచెందిన 70 I.ఏ.129 కి*** సంబంధించిన సుప్రసిద్ధ కేసులో న్యాయనిపుణుల కమిటీ ప్రకటనపైనే Learned న్యాయమూర్తులు తమ నిర్ణయాన్ని పూర్తిగా ఆధారం చేసుకున్నారు.ఆ సందర్భంలో పరిగణించవలసిన ప్రశ్న ఏమిటంటే , కలెక్టివ్ బోర్డ్ ఆఫ్ రెవిన్యూ ఆమోదించిన ఉత్తర్వుకు సంబంధించి రిట్ ఆఫ్ ***సర్టియోరారీ (certiorari)***ని జారీ చేసే అధికార పరిధి మద్రాసు హైకోర్టుకు ఉందా , అప్పీలేట్ అథారిటీగా, పర్లాకిమీడి జమీందార్ మరియు మధ్య అద్దె సెటిల్మెంట్ కోసం కొన్ని విచారణలలో అతని ఎస్టేట్‌లోని కొన్ని గ్రామాల రైట్‌లు పూర్తిగా మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీ పట్టణానికి వెలుపల ఉన్న గంజాం జిల్లాలో ఉన్నాయి.అనే ప్రశ్నకు ప్రతికూలంగా సమాధానం ఇచ్చారు. జ్యుడీషియల్ కమిటీ కలకత్తా , మద్రాస్ మరియు బొంబాయి మూడు చార్టర్డ్ హైకోర్టులు జారీ చేసే అధికారాలను కలిగి ఉన్నాయని పేర్కొంది , ఇంతకుముందు ఈ ప్రెసిడెన్సీ పట్టణాలపై అధికార పరిధిని వినియోగించే సుప్రీం కోర్టుల వారసులుగా , అధిక అధికార రిట్‌లుగా పిలవబడేవి; అయితే చార్టర్ కింద ఉన్న అధికారాల వినియోగం మూడు హైకోర్టుల సాధారణ అసలు సివిల్ అధికార పరిధిలోని వ్యక్తులకు మాత్రమే పరిమితం చేయబడింది , మరియు ఆ అధికార పరిధి వెలుపల అది చార్టర్‌లోనే నిర్వచించబడిన 'బ్రిటీష్ సబ్జెక్ట్‌లకు ' మాత్రమే విస్తరించింది. గంజాం జిల్లాలోని భారతీయ నివాసుల మధ్య ఆ జిల్లాలో భూమికి చెల్లించాల్సిన అద్దెకు సంబంధించిన వివాదాన్ని ఈస్టిండియా కంపెనీకి చెందిన దేశ న్యాయస్థానాన్ని సరిదిద్దడానికి లేదా నియంత్రించడానికి

రూపొందించిన చార్టర్ ప్రకారం మద్రాసు సుప్రీంకోర్టుకు ఎటువంటి అధికార పరిధి లేదని తేలింది ; మరియు దాని వారసుడైన హైకోర్టుకు తదుపరి ఏ చట్టం ద్వారా అటువంటి అధికారం ఇవ్వబడలేదు. రిట్‌లను జారీ చేయడానికి అధికార పరిధిని రెవెన్యూ బోర్డు కార్యాలయం అనే వాస్తవంపై స్థాపించవచ్చని అప్పీలుదారుల తరపున ఒక వివాదం లేవనెత్తినట్లు తెలుస్తోంది. అద్దెల సెటిల్మెంట్ విషయంలో అప్పీలేట్ అథారిటీగా ఉండేది ,మద్రాసు పట్టణంలోనే ఉంది మరియు ఫిర్యాదు చేసిన ఉత్తర్వు ఆ పట్టణంలో తయారు చేయబడింది మరియు *నుండో లాల్ బోస్ V కలకత్తా కార్పొరేషన్ I.L.R.II కాల్.275* కేసుపై ఆధారపడటం జరిగింది.ఒక నిర్దిష్ట నివాస గృహంపై కలకత్తా పట్టణంలోని కమీషనర్లు చేసిన మదింపును రద్దు చేయడానికి కలకత్తా హైకోర్టు ద్వారా ఒక సర్టియోరరీ *(certiorari)* జారీ చేయబడింది.ఈ వాదనను జ్యుడీషియల్ కమిటీ కింది పరిశీలనలతో తిప్పికొట్టింది:

"ప్రస్తుత సందర్భంలో ఆ కేసు సూత్రాన్ని గంజాంలోని భూమికి సంబంధించిన అద్దె సెటిల్‌మెంట్‌కు అన్వయించవచ్చా అనేది ప్రశ్న ,కేవలం మద్రాసు పట్టణంలో సాధారణంగా నివాసం ఉండే లేదా ఉన్న సంస్థగా బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ యొక్క స్థానం ఆధారంగా , లేదా ఆ క్రమంలో పట్టణ పరిధిలోనే ఫిర్యాదు చేశారు. అలా అయితే, పట్టణ పొలిమేరలను దాటి రెవెన్యూ బోర్డును తొలగించడం ద్వారా హైకోర్టు అధికార పరిధి తప్పినట్లే. మరియు అది ఎప్పటికీ జతపరచబడదు కానీ ఒక అప్పీల్ తీసుకురాబడిన సందర్భం కోసం , లేదా బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ తీసుకున్న రివిజన్‌లో ప్రొసీడింగ్స్. అధికార పరిధికి సంబంధించిన ప్రశ్న తప్పనిసరిగా పదార్థానికి సంబంధించినదిగా పరిగణించబడాలని వారి ప్రభువులు భావిస్తారు , మరియు పట్టణంలో దాని స్థానం యొక్క బలంపై బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూకి ధృవపత్రాన్ని జారీ చేయడం ద్వారా ప్రస్తుతం ఉన్నటువంటి అంశంపై అధికార పరిధిని క్లెయిమ్ చేయడం సుప్రీం కోర్ట్ యొక్క సామర్థ్యానికి లోబడి ఉండేది కాదు. అటువంటి అభిప్రాయం సుప్రీంకోర్టుకు అధికార పరిధిని ఇస్తుంది, దాని అధికార పరిధికి లోబడి లేని పార్టీల మధ్య గంజాంలోని Ryoti హోల్డింగ్‌ల అద్దెల పరిష్కారం విషయంలో ,ఇది మొదటి సందర్భంలో ఈ విషయంతో వ్యవహరించిన రెవెన్యూ అధికారిపై కలిగి ఉండదు."

జ్యుడీషియల్ కమిటీ యొక్క ఈ పరిశీలనల ఆధారంగానే , ప్రస్తుత కేసులో రిట్ జారీ చేయడానికి పంజాబ్ హైకోర్టుకు అధికార పరిధిని అందించడానికి కేవలం దర్యాప్తు కమిషన్ ఢిల్లీలో ఉన్న ప్రదేశం సరిపోదని నేర్చుకున్న న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడ్డారు. పిటిషనర్లు యు.పి పరిధిలోని అసెస్‌లు అని చెప్పబడింది. రాష్ట్రం మరియు వాటి అసలు మదింపులను ఆ రాష్ట్ర ఆదాయపు పన్ను అధికారులు చేశారు. ఇన్వెస్టిగేషన్ కమిషన్ నివేదికను అనుసరించి తీసుకోవలసిన తదుపరి

చర్యలు,U.P.లోని ఆదాయపు పన్ను అధికారులచే తీసుకోవలసి ఉంటుంది మరియు ఒక కేసు చెప్పవలసి వస్తే, దానిని అలహాబాద్‌లోని హైకోర్టుకు తెలియజేయబడుతుంది. కాబట్టి, ప్రివీ కౌన్సిల్ చెప్పినట్లుగా , అధికార పరిధికి సంబంధించిన ప్రశ్న సారాంశంలో ఒకటి అని , ప్రస్తుత కేసులో ఎలాంటి అధికార పరిధి పంజాబ్ హైకోర్టులో ఉండదని నిర్ధారించబడింది,కమిషన్‌ను ఢిల్లీ నుండి మరొక ప్రదేశానికి తరలించడం ద్వారా ఆ అధికార పరిధిని నివారించవచ్చు.

ఈ తర్కం మాకు సరైనదిగా కనిపించడం లేదు మరియు పర్లాకిమీడి 70 I.A. 129 కేసులో నిర్ణయం తీసుకోలేదని మేము భావించడం లేదు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం రిట్‌లను జారీ చేసే విషయంలో హైకోర్టు అధికార పరిధిని నిర్ణయించడంలో నిజంగా సహాయం చేస్తుంది. పర్లాకిమీడి కేసులో జ్యుడీషియల్ కమిటీ పరిశీలనలు , పంజాబ్ హైకోర్టు ద్వారా రిలయన్స్‌పై ఆధారపడిన ***ఎన్నికల సంఘం V వెంకటరావు [1953] S.C.R.1144 కేసు*** లో ఇటీవలి ప్రకటనలో ఈ విషయంపై మొత్తం చట్టాన్ని ఈ కోర్టు చర్చించి , వివరించింది.పూర్తిగా వివరించబడ్డాయి. ఇది ముందుగా గమనించాలి , రాజ్యాంగం ప్రారంభానికి ముందు భారతదేశంలో కలకత్తా , మద్రాస్ మరియు బొంబాయి హైకోర్టులు మాత్రమే ప్రత్యేక హక్కులు జారీ చేసే అధికారాలను అమలు చేయగలవు మరియు అది కూడా చాలా కఠినమైన మరియు నిర్వచించబడిన పరిమితుల్లో ఉంటుంది. సివిల్ మరియు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్‌లు దీనికి సంబంధించి బెసెంట్ వర్సెస్ ది అడ్వొకేట్ జనరల్ ఆఫ్ మద్రాస్ , 46 I.A. 176. ఆ విషయంలో అధికారాన్ని తీసివేయనంత వరకు మాత్రమే రిట్‌లు జారీ చేయబడతాయి.మరియు వారు ఈ హైకోర్టుల అసలు సివిల్ అధికార పరిధిలోని వ్యక్తులు మరియు అధికారులకు మాత్రమే సూచించబడతారు. ఈ విషయంలో రాజ్యాంగం ప్రాథమిక చట్ట మార్పును ప్రవేశపెట్టింది. పైన పేర్కొన్న కేసులో ఈ కోర్టు వివరించిన విధంగా ,రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 225 ప్రస్తుత హైకోర్టులకు గతంలో ఉన్న అధికారాలు మరియు అధికార పరిధిని సంరక్షిస్తుంది ,ఆర్టికల్ 226 అన్ని హైకోర్టులకు , రిట్‌లను జారీ చేసే విషయంలో గతంలో ఎన్నడూ లేని కొత్త మరియు చాలా విస్తృత అధికారాలను అందిస్తుంది. "రాజ్యాంగ నిర్మాతలు" ఈ విధంగా **పతంజలి శాస్త్రి C.J. కోర్టు తీర్పును** వెలువరిస్తూ, "కొత్త ఏర్పాటులో ప్రజలకు కొన్ని ప్రాథమిక భద్రతలను అందించాలని నిర్ణయించుకున్నారు ,వారు ప్రాథమిక హక్కులు అని పిలుస్తారు, అటువంటి హక్కుల అమలు కోసం త్వరిత మరియు చవకైన నివారణను అందించడం అవసరమని స్పష్టంగా భావించారు ,మరియు, ప్రత్యేక హక్కు వ్రాతలను కనుగొనడం ,ఇంగ్లండ్‌లోని న్యాయస్థానాలు తక్షణం మరియు నిర్ణయాత్మకమైన అంతరాయాన్ని కోరినప్పుడల్లా అభివృద్ధి చేసి ఉపయోగించాయి,ప్రయోజనం కోసం ప్రత్యేకంగా సరిపోతాయి , వారు రాష్ట్ర పరిధిలో,ప్రాథమిక హక్కుల

అమలు కోసం ఆదేశాలు , ఆదేశాలు లేదా రిట్ లను జారీ చేయడానికి హైకోర్టులపై కొత్త మరియు విస్తృత అధికారాలు,ఏదైనా ఇతర ప్రయోజనం కోసం అటువంటి ఆదేశాలు జారీ చేసే అధికారం , మొదలైనవి ఈ దేశంలోని అన్ని హైకోర్టులను ఇంగ్లాండ్‌లోని కోర్ట్ ఆఫ్ కింగ్స్ బెంచ్ వలె కొంతవరకు అదే స్థానంలో ఉంచాలనే ఉద్దేశ్యంతో కూడా చేర్చబడింది. " రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం హైకోర్టు ఈ అధికారాలను వినియోగించుకోవడంపై కేవలం రెండు పరిమితులు మాత్రమే ఉన్నాయి ; ఒకటి , అధికారాన్ని "అది అధికార పరిధిని ఉపయోగించే భూభాగాల అంతటా" ఉపయోగించాలి , అంటే, కోర్టు జారీ చేసిన రిట్ లు దాని అధికార పరిధికి లోబడి ఉన్న ప్రాంతాలను దాటి నడపలేవు. ఇతర పరిమితి ఏమిటంటే, హైకోర్టు రిట్ లను జారీ చేయడానికి అధికారం పొందిన వ్యక్తి లేదా అధికారం "ఆ భూభాగాల్లోనే ఉండాలి " మరియు ఆ భూభాగాల్లో నివాసం లేదా స్థానం ద్వారా వారు దాని అధికార పరిధికి అనుగుణంగా ఉండాలని ఇది సూచిస్తుంది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం రిట్ లు జారీ చేయడానికి హైకోర్టుల అధికార పరిధిని నిర్ణయించాల్సి ఉందని ఈ విధంగా పేర్కొన్న ఈ రెండు షరతులకు సంబంధించినది. పర్లాకిమీడి కేసు 70 I.A.129 కేసులో జ్యుడీషియల్ కమిటీ యొక్క పరిశీలనలు ఈ విషయంపై ప్రత్యక్షంగా ఎటువంటి ప్రభావం చూపలేదు. అధికార పరిధికి సంబంధించిన ప్రశ్న తప్పనిసరిగా ఒక అంశంగా పరిగణించబడుతుందని ఆ సందర్భంలో ప్రివీ కౌన్సిల్ చెప్పినది నిజం , కానీ ఈ పరిశీలన యొక్క అర్థం మరియు అంతరార్థం ఆ కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల సందర్భాన్ని సూచించడం ద్వారా మాత్రమే నిర్ధారించబడుతుంది. పైన పేర్కొన్న (1) కేసులో ఈ కోర్టు సూచించినట్లు: "వారి లార్డ్‌షిప్‌లు పరిగణించబడ్డాయి , వారు వ్యవహరించే విచిత్రమైన పరిస్థితిలో , కేవలం మద్రాసు పట్టణంలో మాత్రమే అప్పీలేట్ అథారిటీ యొక్క స్థానం మాత్రమే అధికార పరిధిని అమలు చేయడానికి తగిన ఆధారం కాదు , అయితే రెండు విషయాంశాలు , అంటే, గంజాంలోని భూములకు అద్దె సెటిల్మెంట్, మరియు మొదటి సందర్భంలో సెటిల్‌మెంట్ చేయడానికి అధికారం కలిగిన రెవెన్యూ అధికారి హైకోర్టు అధికార పరిధి యొక్క స్థానిక పరిమితులకు వెలుపల ఉన్నారు.మద్రాసులోని కోర్టు మద్రాస్‌లోని అప్పీలేట్ అథారిటీకి రిట్ ఆఫ్ సర్టియోరరీ(*certiorari*)ని జారీ చేసే అధికార పరిధిని కలిగి ఉన్నట్లయితే , ఇది ఆచరణాత్మకంగా గంజాంలోని రెవెన్యూ అధికారిపై న్యాయస్థానం యొక్క అధికార పరిధిని గుర్తించడం మరియు అక్కడి భూములకు అద్దెల పరిష్కారం , వారి ప్రభువులు తమకు ఎన్నడూ లేనివిధంగా భావించారు. వారు చూస్తున్న విషయం యొక్క 'సారంశం' అదే. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, డాక్టర్ టేక్ చంద్ లేవనెత్తిన మొదటి వివాదాన్ని గుర్తించినట్లు అంగీకరించాలి మరియు అధికార పరిధికి సంబంధించిన ప్రశ్నపై పంజాబ్ హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయాన్ని కొనసాగించలేము.

ఇక రెండో అంశం విషయానికి వస్తే , శాసనసభ కొత్త చట్టాన్ని ఆమోదించిన చోట , కొత్త పరిష్కారాన్ని అందించే సాధారణ నిర్మాణ నియమంపై హైకోర్టు ఆధారపడుతుంది , ఆ పరిహారం ఒక్కటే కొనసాగించవచ్చు. ఆదాయంపై పన్ను (ఇన్వెస్టిగేషన్ కమిషన్) చట్టం , 1947, దర్యాప్తు కమిషన్ యొక్క ఏదైనా తప్పు లేదా చట్టవిరుద్ధమైన ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 8 (5) ప్రకారం , బాధిత పక్షం అటువంటి ఉత్తర్వు నుండి ఉత్పన్నమయ్యే ఏదైనా చట్టం యొక్క ఏదైనా ప్రశ్నను హైకోర్టుకు సూచించడానికి సంబంధిత ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్‌కు దరఖాస్తు చేసుకోవచ్చు మరియు ఆ తర్వాత భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్లు 66 మరియు 66- A యొక్క నిబంధనలు దీనితో వర్తిస్తాయి. రిఫరెన్స్‌ను కనీసం ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల బెంచ్ విచారించాలనే సవరణ. చట్టంలోని సెక్షన్ 8(5) బాధిత పార్టీకి అందుబాటులో ఉన్న ఏకైక పరిహారంగా పరిగణించబడుతుందా మరియు అందించిన పరిహారం పూర్తిగా మినహాయించబడుతుందా లేదా అనే విషయంలో మేము తుది అభిప్రాయాన్ని తెలియజేయాల్సిన అవసరం లేదని మేము భావిస్తున్నాము. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం, ఈ కేసు ప్రయోజనాల కోసం , రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226లో అందించబడిన పరిహారం విచక్షణతో కూడిన పరిష్కారమని మరియు బాధిత పక్షం సంతృప్తి చెందితే ఏదైనా రిట్‌ను మంజూరు చేయడానికి నిరాకరించే విచక్షణాధికారం హైకోర్టుకు ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది. మరెక్కడైనా తగినంత లేదా తగిన ఉపశమనం. ప్రస్తుత కేసు విషయానికి వస్తే , ఇన్వెస్టిగేషన్ కమిషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 8(5)లో అందించబడిన పరిహారాన్ని మా ముందున్న అప్పీలుదారులు ఇప్పటికే వినియోగించుకున్నారని మరియు ఆ నిబంధన ప్రకారం అలహాబాద్ హైకోర్టుకు సూచన చేయడం మా దృష్టికి తీసుకురాబడింది , నిర్ణయం కోసం వేచి ఉంది.ఈ పరిస్థితులలో , ప్రస్తుత దశలో రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం విచక్షణాధికారం కోసం అప్పీలుదారులను అనుమతించడం సరైనది కాదని మేము భావిస్తున్నాము , మరియు ఈ groundsలో మాత్రమే , మేము హైకోర్టు చేసిన ఆదేశాలతో జోక్యం చేసుకోవడానికి నిరాకరిస్తాము.డా. టేక్ చంద్ వాదిస్తూ , అప్పీలుదారులు తాము చేయాలనుకున్న అన్ని విషయాలను ఆదాయపు పన్ను అధికారులు హైకోర్టుకు సూచించలేదు. అయితే దీని కోసం చట్టంలోనే ఒక పరిహారం అందించబడింది మరియు ఒక ప్రొసీడింగ్ సందర్భాలలో స్థూలమైన న్యాయం విఫలమైతే,ప్రత్యేక సెలవుల ద్వారా జోక్యం చేసుకోవడానికి ఈ కోర్టులో ఎల్లప్పుడూ అధికార పరిధి ఉంటుంది.ఫలితంగా , మేము అప్పీళ్లను కొట్టివేస్తాము కానీ కేసు పరిస్థితులలో ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఆర్డర్ చేయము.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి.

అప్పీలుదారు ఏజెంట్: రాజిందర్ నారాయణ్.

ప్రతివాదులకు ఏజెంట్: R.H. ధేబర్.